«No és gens traumàtic. Sabia que si l'equip pujava no renovaria i ho accepto amb professionalitat»

Carles Mas va posar ahir punt i final a la seva etapa al Girona

Mas deixa el Girona després de 32 partits i un gol.

Després d'arribar-hi fet un marrec (13 anys) procedent del Banyoles, Carles Mas va posar ahir punt i final a la seva etapa al Girona. El club no farà efectiva l'opció que tenia per renovar-lo i a partir del dia 30 serà lliure per negociar amb qualsevol equip. Superat el calvari de les lesions als genolls de les dues últimes temporades, la cessió al Gavà d'aquesta segona volta li ha permès demostrar i demostrar-se que té nivell de sobres per competir en una categoria important. La porta del Girona es tanca i el central, de 24 anys, ho encaixa amb professionalitat i normalitat conscient que hauria estat més sorprenent el contrari. Per al record quedaran el munt d'experiències viscudes i tots els companys i amics que ha fet durant tot aquest temps.

S'esperava que el club no fes efectiva l'opció per renovar-lo aquest juny?
Ja havíem parlat abans i sabia que si es pujava a Primera Divisió no renovaria. Amb l'equip a la màxima categoria i jo venint de Segona B és difícil. Si no s'hagués pujat potser hauria passat alguna altra cosa, no se sap.

Li sap greu marxar? Considera que hi hauria hagut alguna fórmula de quedar-se?
No passa res. Al final necessito minuts i si ja eren cars a Segona A, imagini's a Primera. Sap greu perquè són molts anys però hi he estat molt feliç i content. És el club de la meva vida. Ho accepto amb naturalitat i professionalitat. No és gens traumàtic. Segurament hauria estat més sorprenent haver continuat.

Aquests mesos al Gavà li han anat bé per tornar-se a sentir important?
Sí. Necessitava anar a algun lloc, tenir minuts i fer-me un lloc al professional. He jugat 12 de 14 partits i els dos últims no, perquè ja estàvem salvats. He acabat molt content perquè no he patit cap problema als genolls i cada cop he tingut més bones sensacions. Vaig arribar amb l'equip a 5 punts de la salvació i ens hem salvat mancant dues jornades.

El balanç de la cessió és molt positiu pel que diu.
Molt bo. M'ha anat bé perquè t'adones que a banda del Girona hi ha més futbol. Al Girona sempre era el petit, el nano jove. A Gavà, en canvi, venia d'una categoria superior i això m'ha donat més confiança.

Durant tot l'any s'ha parlat dels problemes de cobrament al Gavà. Ho ha cobrat tot?
De fet, només he cobrat el febrer. Amb el juny em deuran quatre mesos. Espero cobrar-los perquè si no el Gavà baixaria a Tercera. Tota la plantilla està més o menys com jo. Tant de bo ens paguin perquè seria una llàstima després de tot l'esforç.

Les lesions han estat la seva gran creu els últims anys al Girona.
Portava dues pretemporades sense poder treballar per culpa de lesions de menisc primer i després de lligaments creuats més menisc. Potser ha estat per això o potser per altres motius que he tingut continuïtat. No he tingut gaire sort amb les lesions, espero tenir-ne més a partir d'ara.

Amb què es queda dels seus 11 anys al Girona?
Tinc molt bons records i també de més dolents. Sobretot pel que fa a companys que amb el temps s'han convertit amb amics. Des d'infantil he anat fent molts amics, en Pere, en Sebas i molts altres que han fet camins diferents. Els moments més dolents són les pèrdues d'en Teti i en Nil, que malauradament ja no hi són.

Quin és el seu millor record de tot aquest temps?
El dia més feliç va ser el del debut amb el primer equip contra el Reial Castella amb Rubi d'entrenador el curs 2012-13.

Va viure de Primera mà els disgustos contra Lugo, Saragossa i Osasuna [/esports/futbol/primera-divisio/osasuna/]. Li sap greu haver marxat al gener de l'any de l'ascens?
Al final el més important de tot és que l'equip hagi pujat. Jo soc el primer d'haver-ho celebrat molt. Sempre et queda allò d'haver pogut ser protagonista de la festa però ha anat així. Com a mi, els passa a d'altres futbolistes que han estat icones aqu esta època i deuen sentir el mateix.

Amb vistes al futur, què es planteja?
Doncs em toca esperar. Estic a mans del meu representant.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/06/18/no-gens-traumatic-sabia-que/852267.html?utm_source=rss